

Той познаваше офицери и знати личности, каквито ние не познавахме. Имало е случаи, когато ние сме слушали с внимание разказите му за тези хора. От неговите уста съм слушал, че цар Фердинанд е бил приятел на баща му; че е идвал у тях на гости, че той е имал възможността да го наблюдава и т. в. При това аз знаех, че той е постъпил в училището и е преполюбил на двореца.

В периода на владенията си, Вапцаров отрече тези хора, отхвърли някои от ръководните си начала в живота и тръгна по един път, който го очертаваше като индивидуалист, естествено без оформена политическа идеология.

Беше недоволен и много разочарован. След свършването на училището / през 1932 г. / той потъна към своя край и там работеше като техник. Но това време аз бях към Ловеч и Горна-Оряховица до 1934 г. Към края на 1934 година се установих в София. Вапцаров идваше от време на време, в София и сме имали случаи да разговаряме; Направи ми впечатление, че се е занемарил, че е потиснал поетическия си дар. През 1938 година, при една среща в София, разговорихме за нашата литература, за поезията и конкретно го запитах какво прави-пише ли. Махна с ръка и каза "остави, хич не няма"! Упрекнах го и направих усилия да го убедя да дойде в София, където ще намери условия за работа и духовни прояви. Дадох му идеята да се запише в Свободния университет. На тази тема говорихме доста дълго. По него време/макар и нескромно да е/ бях завършил вече Финансови и административни науки и приключвах изпитите за последната година на Дипломатическо-консулския отдел при Свободния университет.

Морякът/тук ние наричахме Вапцаров, поради това че имаше съмнителни качества на моряк/беше оцуден от моя успех в живота, постигнат изключително с упорит труд, без чужда помощ и без каквито и да било благоприятни условия за научна работа. Просто, казах му: "не работиш като мене, не учиш, не твориш и ще пораснеш в живота. Казах му и много други окуражителни думи, които, мисля, че изиграха решително влияние върху него.

Той си замисли /мисля за Кочариново/ да се посветва с Бойка. Бях му разказал как аз се "изтърсих" в София, с багажа си. И ето, след няколко месеци, беше доста студено, натоварил багажа си на един камион и ~~иде~~ ^{иде} с Бойка ~~заедно~~, се "изтърсих" в София.

Започнахме да му търсим работа. По това време бях в третияте техник. ~~Аз му~~ ^{Аз му} казах да го назначат на същата длъжност, но ня-то не го харесваха. Вапцаров, въобще не беше представителна личност /откачаха да издадат заповед за назначението му. Това оскърби всички ни, но най-много него. Потърсихме друга служба и той бе назначен в "Вжарисажа" .... После в железниците..... После без работа по принуда и собствено желание.... и така до разтрома.

Смятам, че идването на Моряка в София изигра решаващата роля в оформянето му като поет, борец и творец ~~на~~ големия величина. Когато написа "Романтика", той споделяше идеите си за него и с мен. След като го написа-надекламира ми го в "Лисичката дупка", при чапак хубаво "Вингуларско вино"! Така ние го наричахме, во дали беше толкова, дай бе съмнително.

По това време той се познаваше само с Георги Райков. По-късно се запозна и с други и много други. Вапцаров твореше! Появиха се неговите Моторни песни.....

Това, което Ви написах, е само планче, което ще бъде разработено от мен. Ако сте доволни-пишете ми.

